

PAPA FRANJO

Posvećene su osobe Božji znak u svijetu

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 2. veljače 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo blagdan Prikazanja Gospodinova. Istog se dana slavi i Dan posvećenog života, koji podsjeća koliko su Crkvi važni oni koji su prigrlili poziv da slijede Isusa izbliza na putu evanđeoskih savjeta. Današnje Evanđelje govori nam kako su, četrdeset dana nakon Isusova rođenja, Marija i Josip doveli Djetešce u hram da ga prikažu u hramu i posvete Bogu, kao što je propisano židovskim zakonom. Taj događaj predstavlja sliku darivanja vlastitog života od strane onih koji, po jednom Božjem daru, poprimaju tipične osobine Isusa čista, siromašna i poslušna.

Na to darivanje samoga sebe Bogu pozvan je svaki kršćanin, jer smo svi krštenjem posvećeni njemu. Svi smo pozvani prikazati se Ocu s Isusom i poput Isusa, pretvarajući vlastiti život u velikodušni dar, u obitelji, na poslu, u služanju Crkvi, u djelima milosrđa. Ipak, to posvećenje žive na poseban način redovnici, monasi, posvećeni vjernici laici, koji polaganjem zavjeta pripadaju Bogu na potpun i isključiv način. Ta pripadnost Gospodinu omogućuje onima koji to žive na autentičan način pružiti posebno svjedočanstvo za Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu. Oni koji su potpuno posvećeni Bogu, potpuno su posvećeni i braći, da bi Kristovo svjetlo donijeli tamo gdje je tama najgušća i da donose njegovu nadu srcima koja su klonula.

Posvećene su osobe Božji znak u raznim životnim sredinama, oni su kvasac za rast jednog pravednijeg i više

bratskog društva, oni su proroštvo zajedništva s malenima i siromašnima, Tako shvaćen i življen, posvećeni život nam se pokazuje upravo onakvim kakav jest: to je Božji dar, Božji dar Crkvi, Božji dar njegovu narodu! Svaka je posvećena osoba dar za Božji narod na putu. Toliko su potrebne te prisutnosti, koje jačaju i iznova bude odgovornost za širenje evanđelja, kršćanski odgoj, ljubav prema onima koji su u najvećoj potrebi, kontemplativnu molitvu; odgovornost za pravdu i mir u ljudskoj obitelji. Ali pomislimo malo što bi se dogodilo da nema časnih sestara u bolnicama, časnih sestara u misijama, časnih sestara u školama. Ma zamislite samo Crkvu bez časnih sestara! To je upravo nezamislivo: one su dar, taj kvasac kojim Božjim narod napreduje. Velike su te žene koje posvećuju svoj život Bogu, koje pronose Isusovu poruku.

Crkva i svijet trebaju to svjedočanstvo Božje ljubavi i milosrđa. Posvećene osobe, redovnici, redovnice su svjedočanstvo da je Bog dobar i milosrdan. Zato je nužno sa zahvalnošću prepoznati vrijednost iskustva posvećenog života i produbiti znanja o raznim karizmama i duhovnostima. Treba moliti da mnogi mladi odgovore s "da" Gospodinu koji ih zove da se potpuno posvete njemu radi nesebičnog služenja braći; posvetiti život da bi se služilo Bogu i braći.

Zbog svih tih razloga, kao što je već najavljeno, iduća će godina na poseban način biti posvećena posvećenom životu. Povjerimo već sada tu inicijativu zagovoru Djevice Marije i

svetog Josipa, koji su, kao Isusovi roditelji, bili prvi posvećeni njemu i posvetili svoj život njemu.